

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jiřího Vyvadila a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatele **G., s. r. o.**, za účasti **Ministerstva životního prostředí**, se sídlem v Praze 10, Vršovická 65, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 10. 2004, č. j. 58 Ca 102/2003 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 10. 2004, č. j. 58 Ca 102/2003 – 23, byla právní věc stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 4. 8. 2003, č. j. 520/602/03 postoupena Městskému soudu v Praze.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, ke které nepřipojil plnou moc udělenou advokátovi Mgr. Marianu Francovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být v řízení o kasační stížnosti stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 1. 2005, č. j. 58 Ca 102/2003 – 39, byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí předložil plnou moc, kterou udělil advokátovi, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat. Usnesení bylo doručeno jak stěžovateli, tak advokátovi, který kasační stížnost za stěžovatele podal. V usnesení byl stěžovatel zároveň poučen, že plná moc ze dne 9. 10. 2003, kterou udělil advokátovi Mgr. Marianu Francovi v řízení o žalobě, nezmocňuje tohoto advokáta k zastupování v řízení o kasační stížnosti a nebude-li této výzvě vyhověno, bude mít soud za to, že stěžovatel není zastoupen.

Na tuto výzvu stěžovatel nereagoval a advokát zaslal krajskému soudu přípis ve kterém uvedl, že zasílá ověřenou generální plnou moc, která se týká záležitosti dle v/u sp. zn., aniž blíže konkretizoval, co má touto zkratkou na mysli. K přípisu připojil ověřenou

fotokopii plné moci ze dne 10. 10. 2003, ve které se mimo jiné uvádí, že tuto generální plnou moc stěžovatel uděluje i v rozsahu práv a povinností podle trestního řádu, občanského soudního řádu, správního řádu a zákoníku práce. V tomto výčtu však není zmíněn zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

Předložená generální plná moc se tedy nevztahuje na řízení o kasační stížnosti, neboť v ní není uvedeno, že je stěžovatelem udělena v rozsahu práv a povinností i podle zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

Protože stěžovatel byl vyzván k předložení plní moci k řízení o kasační stížnosti a zároveň byl poučen o následcích pro případ, že nebude této výzvě vyhověno, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť kasační stížnost byla podána osobou neoprávněnou, když nebyla předložena řádná plná moc udělená advokátovi, který kasační stížnost podal.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. března 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu